

veed, stillet af Med. 8,000 Rd. Med at Anerkendelse af det ærede Medlems Hæderlighed, paa hvilken jeg ikke har villet faste den fjerneste Skygge, hvad jeg endnu mindre vil gisre nu, for jeg tro, at der ved Siden af de officielle Forhandlinger med mig er gaaet andre Forhandlinger, hvormed det ærede Medlem maaste ikke har været betjendt. Forinden man begjerede min Udtalelse om Garantispørgsmaal, havde man altsaa allerede solgt Koncessionen (E. C. Nyholm: Derom har jeg selv oplyst). — Det er muligt — og man har betinget sig at det, der, naar det kunde sælges, kom ud af den over 25,000 preussiske Thaler, skulde tilhøre de Herre, med hvem Handelen blev gjort. Det er igjennem denne Mand, at det Konsortium blev skaffet tilveie, som senere fremtraadte (Modsigelse), — ja, det er rigtigt — og naar det ærede Forespørger har sagt, at han havde underværet mig om, at de fremmede Herre vare traadte ind i Konsortiet, staar dette ogsaa at læse i de Dokumenter, der ere meddelte, men det staar tillige at læse, at Indenrigsministeren kun tog denne Meddelelse til Efterretning, hvortil han for Dørligt fastholdt, at han Sæter havde med dem at gjøre. Da man nu frembrager mundtlige Meddelelser af mig, maa det være mig tilladt at sige, at jeg samtdig meddelte de Herre, at de her havde foretaget et Skridt, hvortil de ikke vare berettigede, og det var Grunden, hvorfor jeg ikke vilde modtage disse fremmede Herre, thi de Herre Andrager havde ikke den Gang Lov til at overdrage deres ansøgte Koncession til nogen Anden. Det være langt fra mig, at jeg billiger de Transaktioner, der, som sagt, mig uafvidende, og i alt Fald mig uvedkommende, ere blevne førte for at kvæle dette Projekt, men lige overfor Yttringer, som det ærede Medlem har brugt, siger jeg, at skal jeg brevide mig Noget, er det det, at jeg lige fra Forst til Sidst har været loyal overfor de Herre og har vægret mig ved at gaa ind paa nogen som helst Forhandling med nogen Anden, forinden det var givet, at de Herres Projekt ikke kunde gennemføres. Da dette Tidspunkt imidlertid var kommen, ansaa jeg mig forpligtet til at tage det Projekt, som efter min Dokumenting

fuldestgjorde de Fordringer, man her ønskede at se fuldestgjorte, ved at indlade mig med det sjællandske Jernbaneselskab (E. C. Nyholm: Skrivelsen af 12te August til det sjællandske Jernbaneselskab). Skrivelsen af 12te August, siger det ærede Medlem. Dengang havde det sjællandske Jernbaneselskab spurgt om det kunde faae Koncession, men derpaa har jeg under den nævnte Dato svaret, at jeg ikke kunde give det noget Tilfagn, fordi jeg var bunden lige over for Andre, og fordi denne Sag ikke blev afgjort før den 1ste Oktober. Jeg havde da ikke talt med et eneste Menneffe herhørende til det sjællandske Jernbaneselskab, men efterhaanden som alle disse Intriger og — lad mig sige det — alle disse Handeler bleve mig bekendte, saaledes at det blev mig klart, at der ikke blev Noget af de Herres Koncession, fandt jeg det uforvarligt af mig at vægret mig ved at give det sjællandske Jernbaneselskab Lov til at undersøge Terrænet, ligesaa vel som jeg havde givet de ærede Herre, da de søgte derom, Lov dertil. Jeg indrømmer, at Sagen har været den ærede Forespørgers Alvor, men han har neppe rigtig kjendt, eller talt Fald har han ikke gennemskuet de Kæmper, der gennemkrydsede hans Planer. (E. C. Nyholm: Sol). Derfor det ærede Medlem havde gennemskuet disse Kæmper, vilde han forelængst være kommen til en anden Anskuelse end den, han nu her søger at gjøre gjældende. Denne Koncession eller rettere denne Udflugt til en Koncession, den ansøgte Koncession, er solgt mindst tre Gange under Sagens Forløb. Det første Salg har jeg allerede nævnt, det andet ligesaa, idet jeg brevidede de Herre, at de havde disponeret over den ansøgte Koncession uden at være bemyndigede dertil; det tredje Salg er det, som alle de Herre kjende, og som gik ind paa, at man overhovedet opgav at faae Koncessionen. Jeg fastholder, at jeg bestemt har afvist det sjællandske Jernbaneselskab, da det først havde været mig undvigende, og at jeg har afvist det, saalænge jeg troede paa Muligheden af, at de Herre, med hvem jeg aldeles loyalt var gaaet ind, vilde være i